

EENDRACHTIG BIJEEN HJM Sales, 10-11-2017

Geliefde broeders en zusters, menig christengemeente verlangt naar de volle aanwezigheid van de Heilige Geest in hun midden. Verlangt naar de uitstorting van Gods Geest in de harten van alle gemeenteleden. Verlangt dat haar leden niet enkel de Geest van wedergeboorte ervaren, maar dat ieder ook de volle Geestesdoop mag genieten. Immers hebben we de Kracht en Leiding door de Heilige Geest zo ontzettend nodig. Juist in deze donkere tijd!

In Hand. 2:1-13 kunnen we lezen over de grote Pinksteruitstorting van de Heilige Geest over de éérste christengemeente. Metéén na Jezus' Hemelvaart en dat tien dagen lang waren honderdwtintig discipelen ergens in Jeruzalem in een zaaltje samen bijeen (Hand. 1:10-15). Zij waren daar, omdat Jezus hen had gezegd om in Jeruzalem te blijven, tótdat zij met Kracht uit de hoogte zouden zijn aangedaan (Luk. 24:49). En dan, eindelijk gebeurde het grote wonder op de tiende dag. Hand. 2:1-4 (SV) – *“En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.”*

Het gaat mij nu om het woordje *“eendrachtelijk”*. Vaak wordt er over heen gelezen. En als er dan wel wat aandacht aan wordt besteed, dan naar mijn indruk te bescheiden. Want juist als het gaat om de aanwezigheid van God in onze gemeenten door de doop met de Heilige Geest in ieders leven, is eendracht zo ontzettend belangrijk. Het woordje *“eendrachtelijk”* wordt hier in dezelfde context voor de tweede maal gebruikt. En is daarom blijkbaar van groot belang! De Heilige Geest vond het nodig om al in Hand. 1:14 dit woord voor het eerst te gebruiken: *“Deze allen waren eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken, met de vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broederen.”*

“Eendrachtelijk” is in het Grieks *“homothuma'don”*, wat betekent *“eensgezind (zijn), unaniem cq. hetzelfde (zijn)”*. *“Het is een uniek woord dat twaalf maal in het Nieuwe Testament wordt gebruikt, waarvan tien maal in Handelingen, het boek waarin met name de handelingen van Gods Geest aan de orde komen in het bijzonder in relatie tot de opbouw van de gemeente.*

Het woord *“homothuma'don”* helpt om het unieke karakter van de gemeente te begrijpen. Want het is een samenstelling van woorden met een heerlijke betekenis, die *“gezindheid, karakter”* en *“samen zijn met”* uitdrukken. Namelijk in het beeld van een gemeente, die zich onder de leiding van de Heilige Geest toont als een goed, ingespeeld orkest. Er klinken vele tonen. Echter, ook al verschillen ze in toonhoogte en klank harmoniëren ze toch met elkaar. Zoals in een concert de instrumenten onder leiding van een dirigent harmoniëren, also smeedt Gods Geest de levens van de leden van de gemeente van Christus tot een eenheid.

“Homothuma'don” is uit de grondvorm van twee andere woorden samengesteld: *“homou”* en *“thu'mos”*.

“Homou” komt van *“homos”* (d.w.z. *“zelfde, hetzelfde”*) en betekent *“het samen zijn van mensen die samen vergaderen en in die zin hetzelfde zijn”*. In *“homou”* zien we figuurlijk het orkest als geheel weerspiegeld. In letterlijke zin: de discipelen die samen bijeen waren. In *“thu'mos”* zien we de verschillende tonen en klanken terug. Het betekent *“gezindheid, gemoed, karakter, gevoelens, opinie”*. *“Thumos”* kan *“hartstocht, passie, opwelling van toorn, toorn, gloed, hitte, brand en ook woede”* uitdrukken. Alleen Gods Geest is in staat om de verschillende karakters tot een eenheid te smeden. Zonder Hem is er sprake van brand.

Welke verschillende tonen en klankkleuren waren er dan na Jezus' Opstanding in die eerste gemeente van honderdwtintig discipelen? Waarschijnlijk waren in die opperzaal aanwezig,

naast zij die reeds in Hand. 1 werden genoemd, (ik noem er enkelen):

Nathanaël, een man die recht voor de raap was en geen blad voor de mond nam.
 Jakobus was aanwezig met een naam afgeleid van Jakob, dat *“bedrieger”* betekent.
 Zijn broer was Johannes, dat *“God gaf genade”* betekent, maar Jezus Zelf noemde Jakobus en Johannes de *“zonen des donders”* (Mark. 3:17).
 Mattheüs was aanwezig, d.w.z. *“geschenk, gave van God”*.
 Levi de tollenaar was er, een man met een in die tijd zeer dubieus beroep.
 Martha waarschijnlijk, met een naam welke *“de opstandige, meesteres”* betekent.
 Andréas was er en zijn naam betekent *“mannelijk”*.
 Petrus was er, altijd haantje de voorste en typebeeld van eigen kracht. Zijn naam betekent immers *“steen, rots”*.
 Filippus was er, d.w.z. *“paardenliefhebber”*.
 De ongelovige Thomas was er.
 Judas, broer van Jezus, was er. Zijn naam betekent *“Hij (God) zal geprezen worden”*.
 Er waren verschillende vrouwen met de naam Maria. De naam betekent *“bitter”*.
 Bartholoméüs was er, letterlijk *“zoon van Tholmai”*. Tholmai betekent *“(door verdriet) gegroefd”*.

Geliefde broeders en zusters, namen hebben in de bijbel altijd geestelijke betekenis. We mogen er niet aan voorbij gaan. Er waren veel discipelen aanwezig in die opperzaal. Mensen van verschillende pluimage. Allemaal mensen met hun eigen menselijke en zwakke karakters. Allemaal met een vóórgeschiedenis. Sommigen van hen waren geestelijk en sommigen nog meer of minder vleselijk. Maar na tien dagen had de Heilige Geest hen eendrachtig gemaakt. Omdat deze honderdtwintig discipelen wérkelijk wilden! Zij verlangden naar de Geest. Wellicht was ook Lazarus in de zaal. Zijn naam betekent *“God helpt hem”*. Wij mogen er op vertrouwen dat God ook ons zal helpen en dat Zijn Geest ook ons zal willen vullen. Maar Hij wacht op onze bereidwilligheid om met verlangen naar eendracht en met verlangen naar Zijn openbaring gezamenlijk en volhardend in de gebeden te gaan.

Moge Jezus Zijn Geest spoedig in onze harten uitstorten en ons zegenen. Amen.